

Benedykt XVI

Rodzina szkołą wartości ludzkich i chrześcijańskich

Studia nad Rodziną 13/1-2 (24-25), 7-9

2009

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

I. TROSKA O MAŁŻEŃSTWO I RODZINĘ

Studia nad Rodziną
UKSW
2009 R. 13 nr 1-2 (24-25)

BENEDYKT XVI

RODZINA SZKOŁĄ WARTOŚCI LUDZKICH I CHRZEŚCIJAŃSKICH¹

[...]

1. Wam wszystkim, którzy zgromadziliście się, by uczestniczyć w VI Światowym Spotkaniu Rodzin pod matczynym okiem Pani z Guadalupe, «łaska (...) i pokój od Boga, Ojca naszego, i Pana Jezusa Chrystusa!» (2Tes 1,2).

Odmówiliście modlitwę różańcową, w której rozważaliście tajemnice radosne, dotyczące Syna Bożego, który stał się człowiekiem, narodził się w rodzinie Maryi i Józefa, dorastał w środowisku domowym w Nazarecie pośród codziennych zajęć, modlitwy, relacji z sąsiadami. Jego rodzina przyjęła Go i opiekowała się Nim z miłością, uczyła zachowywać tradycje religijne i prawa Jego narodu, towarzyszyła Mu aż do osiągnięcia ludzkiej dojrzałości i wypełnienia misji, do jakiej był przeznaczony. «Jezus zaś czynił postępy w mądrości, w latach i w łasce u Boga i u ludzi» (Łk 2,52).

Tajemnice radosne były przeplatane świadectwami kilku rodzin chrześcijańskich, pochodzących z pięciu kontynentów, w których niejako pobrzmiewa i odzwierciedla się w naszych czasach historia Jezusa i Jego rodziny. Te świadectwa pokazały nam, że ziarno Ewangelii nadal kiełkuje i wydaje owoce w dzisiejszym świecie w rozmaitych sytuacjach.

2. Temat obecnego VI Światowego Spotkania Rodzin: «Rodzina szkołą wartości ludzkich i chrześcijańskich», przypomina o tym, że środowisko rodzinne jest szkołą człowieczeństwa i życia chrześcijańskiego dla wszystkich jej członków i wywiera dobroczynny wpływ na poszczególne osoby, Kościół i społeczeństwo. Faktycznie rodzina jest powołana do tego, by żyć wzajemną miłością i prawdą, pielęgnować je, umacniać szacunek, sprawiedliwość, lojalność i współpracę, ducha służby i otwartości na innych, zwłaszcza słabszych.

---

¹ Orędzie Benedykta XVI z okazji VI Światowego Spotkania Rodzin w Meksyku 17.01.2009.

Chrześcijańska rodzina, która winna «objawiać wobec wszystkich żywą obecność Zbawiciela w świecie i prawdziwą naturę Kościoła» (KDK 48), musi być przeniknięta obecnością Boga, składać w Jego ręce codzienne sprawy i prosić Go o pomoc, aby należycie wypełniała swoją nieodwołalną misję.

3. Dlatego niezwykle doniosłe znaczenie ma modlitwa w rodzinie w najstosowniejszych i najbardziej znaczących chwilach, jak bowiem sam Pan zapewnił: «Gdzie są dwaj albo trzej zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich» (Mt 18,20). I Nauczyciel z pewnością przebywa z rodziną, która słucha Słowa Bożego i je rozważa, która od Niego uczy się tego, co w życiu najważniejsze (por. Łk 10,41-42), i stosuje w praktyce Jego nauczanie (por. Łk 11,28). W ten sposób stopniowo przemienia się i doskonali życie osobiste oraz rodzinne, wzbogaca się dialog, przekazuje się wiarę dzieciom, wzrasta przyjemność z bycia razem, rodzina jednoczy się i staje coraz mocniejsza, niczym dom zbudowany na skale (por. Mt 7,24-25). Niech pasterze nadal pomagają rodzinom obficie korzystać ze Słowa Bożego, zawartego w Piśmie Świętym.

4. Dzięki mocy, jaka płynie z modlitwy, rodzina przemienia się we wspólnotę uczniów i misjonarzy Chrystusa. W niej jest przyjmowana, przekazywana i z niej promieniuje Ewangelia. Jak powiedział mój czcigodny poprzednik Papież Paweł VI: «Rodzice nie tylko dzielą się z dziećmi Ewangelią, ale mogą od nich odebrać tę Ewangelię, wyrażoną głęboko życiem (EN 71).

Gdy rodzina chrześcijańska pokłada ufność w Bogu i jest Mu posłuszna, dochowuje Mu wierności i wielkodusznie przyjmuje dzieci, troszczy się o najślabszych, jest gotowa przebaczać, wówczas staje się żywą Ewangelią, którą wszyscy mogą czytać (por. 2Kor 3,2), wiarygodnym znakiem, być może bardziej przekonującym i zdolnym przemówić do współczesnego świata. Winna ona również dawać świadectwo własnym życiem i wyraźnie wyznawać swoją wiarę w różnych otaczających ją środowiskach -takich jak szkoła i różne stowarzyszenia, a także angażować się w katechizację swoich dzieci i uczestniczyć w różnych formach duszpasterstwa we wspólnocie parafialnej, przede wszystkim tych, które są związane z przygotowaniem do małżeństwa bądź w szczególnie sposób z życiem rodzinnym.

5. Współżycie w rodzinie, ukazujące, że wolność i solidarność wzajemnie się dopełniają, że dobro każdego musi uwzględniać dobro innych, że wymogi rygorystycznej sprawiedliwości muszą zostawić miejsce na zrozumienie i przebaczenie na rzecz wspólnego dobra -jest darem dla ludzi i źródłem inspiracji dla współżycia społecznego. Istotnie, punktem odniesienia dla stosunków społecznych mogą być podstawowe wartości autentycznego życia rodzinnego, aby owe stosunki z każdym dniem stawały się coraz bardziej humanitarne i umożliwiały budowę «cywilizacji miłości».

Poza tym rodzina jest również podstawową komórką społeczeństwa, ma pierwszorzędne i decydujące znaczenie dla jego rozwoju i jakże często jest ostatnim schronieniem dla osób, których potrzeb nie są w stanie zaspokoić w sposób zadowalający istniejące struktury.

Ze względu na to, że pełni ona istotną funkcję w społeczeństwie, rodzina ma prawo do tego, by uznawano właściwą jej tożsamość i by nie mylono jej z innymi formami współżycia, a także powinna mieć liczyć na należytą ochronę w aspekcie kulturowym, prawnym, ekonomicznym, społecznym, medycznym, a szczególnie na wsparcie materialne, którego wysokość winna uwzględniać liczbę dzieci oraz zasoby ekonomiczne, jakimi dysponuje, by zapewnić wolny wybór modelu wychowania i szkoły.

Konieczne jest zatem kształtowanie kultury i polityki prorodzinnej, wspierane, również w sposób zorganizowany, przez same rodziny. Dlatego zachęcam was do wstępowania do stowarzyszeń broniących tożsamości i praw rodziny, zgodnie z wizją antropologiczną spójną z Ewangelią. Wzywam również wspomniane stowarzyszenia do koordynowania przedsięwzięć i do współpracy, aby ich działalność była bardziej skuteczna.

6. Kończąc, wzywam was wszystkich do zachowania wielkiej ufności, ponieważ rodzina jest w sercu Boga, Stwórcy i Odkupiciela. Praca dla rodziny to praca dla godnej i świetlanej przyszłości wszystkich ludzi i na rzecz budowania Królestwa Bożego. Pokornie prosimy razem o łaskę Bożą, aby nam pomagała współpracować z zaangażowaniem i radością dla szlachetnej sprawy rodziny, powołanej do tego, by była ewangelizowana i ewangelizowała, by była ludzka i kształtowała wartości humanitarne. W wypełnianiu tego wielkiego zadania niech nam towarzyszy swym matczynym wstawiennictwem i otacza niebieską opieką Najświętsza Maryja Dziewica, do której dziś zwracam się chwalebny tytułem Matki Bożej z Guadalupe i w której matczyne ręce powierzam rodzinę całego świata.